

er nødt til at træffe saadanne Bestemmelser, hvis man overhovedet vil ind paa at lovgive om Bankselskabers Virksomhed.

I samme Paragraf er det opgivet, hvorledes man skal forholde sig med Reserverfonden, og i den staar der, at Reserverfonden skal anbringes i solide og let realisable Værdipapirer. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes — og jeg antager ogsaa, at den højtærede Minister forstaar den saaledes —, at denne Reserverfond skal holdes udenfor Bankens øvrige Aktiver, og at dernæst Reserverfondens Værdipapirer skal opgives hver for sig, specificeres ved Aarsregnskabet. Jeg vil gerne her henvise til den § 6, som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Falbe Hansen) omtalte, hvor der er Tale om Bankens Værdipapirer. Det ærede Medlem sagde, at her stod, at Værdipapirerne skulde optages efter den formentlige Værdi paa Regnskabets Afslutningsdag. Jeg gør opmærksom paa, at jeg synes, at det ærede Medlem ikke har Ret, naar han i sine Betragtninger herover inddrog Spørgsmaalet, om man kunde anbringe Millioner i Rusland eller lignende — for det er udenfor § 6, der kun handler om Bankens Værdipapirer —, og et Udlaan f. Eks. til Rusland af Millioner kan vel neppe komme der ind under. Men naturligvis, hvis Banken havde købt russiske Papirer, som ikke noteredes paa Københavns Børs, vilde saadanne Papirer komme ind derunder. Men naar der staar „formentlig Værdi paa Regnskabets Afslutningsdag“, vilde Bestemmelsen ingen Betydning have, hvis ikke Status ved Regnskabets Opgørelse udviste en nøje specificeret Fortegnelse over disse Værdipapirer. Er det ikke Mening, at der skal være en saadan Fortegnelse over Værdipapirer, som ogsaa forlanges i Sparekasselovforslaget? Der gaar man noget videre og forlanger, at ikke alene skal den formentlige Værdi opføres, saaledes som Bestyrelsen selv sætter den, men der skal ogsaa opføres, til hvilken Pris Værdipapirerne er indkøbte. Hvis dette ogsaa indsættes i dette Lovforslag — hvis man vil holde sig til det i Sparekasselovforslaget, kan jeg ikke se, hvorfor man ikke skulde tage det med i Banklovsforslaget —, saa faar Publikum Oplysning om, hvad Banken virkelig ejer, og kan sammenligne, til hvilken Kurs Banken har indkøbt sine Værdipapirer, og hvilken Værdi der i Øjeblikket tillægges dem af Banken, og med den Oplysning vil Publikum, hvis det overhovedet forstaar sig paa saadanne Sager, være tilstrækkelig klart over, om Banken

virkelig ejer de Værdier, der er Tale om, eller ikke.

Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Falbe Hansen) var inde paa Spørgsmaalet om Forholdet mellem Banker og Sparekasser, som ogsaa ligger for her. Jeg takker ham meget for den Tilslutning, han gav mig paa dette Punkt, idet han ligesom jeg mener, at nogen Grund til at holde Reglerne for Banker og Sparekasser samlede, nogen Grund til ikke at skelne mellem disse ganske forskellige Virksomheder findes der i Virkeligheden ikke, og der kan ikke drages Argumenter fra den Omstændighed, at i Øjeblikket visse Banker endnu har Ret til Sparekassevirksomhed. Men der var et andet Spørgsmaal, det ærede Medlem ikke berørte, nemlig Spørgsmaalet om Stemplingsbegunstigelser til de Banker, som nu ikke har det, og paa dette Punkt vil man jo komme til at træffe en Afgørelse. Det er en stadig Uretfærdighed, at ikke alle Banker nyder samme Begunstigelse paa dette Punkt. Hvis dette Lovforslag ikke gennemføres, maa man, som jeg tidligere har sagt, forsøge at gennemføre Regler paa dette Omraade uden Hensyn til, om Lovforslaget om Bankselskaber kan blive til Lov samtidig med Lovforslaget om Sparekasser eller ej.

Mikkelsen: I Forslaget til Lov om Bankselskaber § 2, første Stykke, hedder det: „Intet Bankselskab kan træde i Virksomhed, forinden dets Love eller Vedtægter ere stadfæstede af Ministeriet for Handel og Søfart“, og i § 3, første og andet Stykke, staar der: „Intet Bankselskab maa stiftes med en mindre Kapital end 200,000 Kr. Af Kapitalen skal 25 pCt. være indbetalt, forinden Selskabet træder i Virksomhed, og Resten i Løbet af 1 Aar. Bankselskaber, stiftede i Tidsrummet mellem den 1. April 1912 og Lovens Ikrafttræden, maa ikke paabegynde eller fortsætte deres Virksomhed, medmindre Kapitalen andrager det i nærværende Paragrafs 1ste Stykke foreskrevne Minimalbeløb; heraf skal 25 pCt. være indbetalt inden Forløbet af 3 Maaneder og Resten inden Forløbet af 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden.“ Nu skulde man vel forstaa disse Paragraffer saaledes, at den højtærede Minister for Handel og Søfart ikke vil give Tilladelse til, at der stiftes nye Bankselskaber, forinden denne Lov var vedtaget, uden at de opfylder den foreslaaede Lovs Bestemmelser. Ellers er det jo lidt mærkværdigt at indsætte en saadan Bestemmelse i Loven, naar den overtrædes.